

○ คำสั่ง

(ต. ๒๑)

คำร้องที่

๒๓๕/๒๕๖๕

คำสั่งที่

๕๑๑/๒๕๖๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๑ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ระหว่าง

นายสืบพงษ์ ปราบใหญ่ ผู้ฟ้องคดี

สภามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ ๑
ศาสตราจารย์ สมบูรณ์ สุขสำราญ
ในฐานะอุปนายกสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ บ. ๑๒ /๒๕๖๕ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๓ ผู้ฟ้องคดีได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง และเมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๖๔ ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง นับแต่วันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๔ มูลพิพาทคดีนี้สืบเนื่องจากการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๓ นายชีพ จุลมนต์ นายกสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้ยื่นหนังสือลาออกจากตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย ตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓ จากนั้น ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๖๓ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติให้ นายสงวน ตีเยไพบูลย์สิน กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นอุปนายกสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง ทำหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัย ตั้งแต่วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๖๓

/เมื่อผู้ฟ้องคดี...

เมื่อผู้ฟ้องคดีเข้ารับตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหงแล้ว ผู้ฟ้องคดีอาศัยอำนาจตามข้อ ๓ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๑ เสนอชื่อ ศาสตราจารย์พิเศษ อ. เป็นนายกสภามหาวิทยาลัย ต่อคณะกรรมการบริหารงานมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ก.บ.ม.ร.) ในการประชุมครั้งที่ ๒๑/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๔ เพื่อพิจารณาลงมติรับหรือไม่รับ ศาสตราจารย์พิเศษ อ. ให้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง ตามข้อ ๔ ของข้อบังคับเดียวกัน ขณะนี้อยู่ระหว่างดำเนินการ ต่อมา ในการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ภายหลังจาก ดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระการประชุมที่จัดเตรียมไว้แล้วเสร็จ ศาสตราจารย์ สมบูรณ์ สุขสำราญ ประธานในที่ประชุม ได้แจ้งต่อที่ประชุมว่ามีวาระการประชุมที่ ๖ เรื่องอื่น ๆ ให้ที่ประชุมพิจารณาเพิ่มเติม ดังนี้ วาระการประชุมที่ ๖.๑ เรื่องขออนุมัติร่างข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ... และวาระการประชุมที่ ๖.๒ เรื่องขอร้องเรียนให้ตรวจสอบการกระทำของอธิการบดีที่อาจส่งผลกระทบต่อชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ตามที่นายพจน์ อร่ามวัฒนานนท์ กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ เสนอ กรณีนายฉัตรชัย ปางสนธิ และคณะมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๖๔ ร้องเรียนให้มีการตรวจสอบการกระทำของอธิการบดีที่อาจส่งผลกระทบต่อชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ประธานที่ประชุมจึงขอบรรจุทั้งสองเรื่องไว้ในวาระการประชุมเรื่องอื่น ๆ ซึ่งที่ประชุมได้หารือสอบถามเกี่ยวกับขั้นตอนและวิธีการในการบรรจุทั้งสองเรื่องไว้ในวาระการประชุมเรื่องอื่น ๆ ว่าชอบหรือไม่ อย่างไร จากนั้น ประธานในที่ประชุมแจ้งว่าอนุมัติให้บรรจุทั้งสองเรื่องเป็นวาระการประชุมในครั้งนี ในการพิจารณาและลงมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในวาระการประชุมที่ ๖.๑ ปรากฏว่า กรรมการจำนวน ๑๗ คน ลงมติรับร่างข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ... พร้อมทั้งรับรองมติวาระการประชุมที่ ๖.๑ ส่วนวาระการประชุมที่ ๖.๒ ที่ประชุมมีมติให้ผู้ฟ้องคดีตรวจสอบข้อเท็จจริงและนำเสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พร้อมทั้งรับรองมติวาระการประชุมที่ ๖.๒ จากนั้น ประธานในที่ประชุมได้ปิดประชุมและแจ้งกำหนดวันนัดประชุมครั้งที่ ๑๔/๒๕๖๔ ในวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๔ เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา ปรากฏต่อมาว่า นายสงวน ดิยะไพบูลย์สิน อุปนายกสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้ยื่นหนังสือลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ถึงอธิการบดีขอลาออกจากตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ตั้งแต่วันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ทำให้ตำแหน่งอุปนายกสภามหาวิทยาลัยว่างลง และไม่มีผู้ทำหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย จำนวน ๘ คน ได้มีหนังสือ ที่ อว ๐๖๐๑/๒๕๐๗ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ถึงอธิการบดี ขอให้เรียกประชุมสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง เพื่อเลือกอุปนายกสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหงโดยผู้ฟ้องคดีพิจารณาแล้วเห็นว่า องค์ประกอบของสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง

/ไม่ครบ...

ไม่ครบตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. ๒๕๔๑ ประกอบกับ เมื่อพิจารณาตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาเรื่องเสรีจที่ ๔๒๖/๒๕๓๑ เรื่องเสรีจที่ ๒๘๔/๒๕๕๓ และเรื่องเสรีจที่ ๑๐๖๓/๒๕๕๕ แล้วเห็นว่า ไม่สามารถเรียกประชุมกรรมการสภามหาวิทยาลัยรามคำแหงได้ จึงมีหนังสือลับ ด่วนที่สุด ที่ อว ๐๖๐๑/๒๕๔๙ และ ที่ อว ๐๖๐๑/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ หรือไปยังปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษาฯ รวมทั้งมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ อว ๐๖๐๑/๒๖๗๐ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ แจ้งกรณีการหารือดังกล่าวให้กรรมการสภามหาวิทยาลัยรามคำแหงทราบ จากนั้นเลขานุการสภามหาวิทยาลัยรามคำแหงได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ อว ๐๖๐๑.๐๑/๕๔๓ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๔ ถึงกรรมการสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง รวมถึงผู้ฟ้องคดี ขอเลื่อนการประชุมสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง ครั้งที่ ๑๔/๒๕๖๔ ในวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๔ ออกไปก่อน ปรากฏว่า เมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๔ กรรมการสภามหาวิทยาลัย จำนวน ๑๖ คน จากจำนวน ๒๒ คน ได้ประชุมสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง ครั้งที่ ๑๔/๒๕๖๔ โดยที่ประชุมมีมติแต่งตั้งศาสตราจารย์ สมบูรณ์ สุขสำราญ กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ให้ดำรงตำแหน่งอุปนายกสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง พร้อมทั้งรับรองมติการประชุมดังกล่าว และให้ผู้ฟ้องคดีชี้แจงต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามมติในวาระการประชุมที่ ๖.๑ เรื่องจดหมายถึงมหาวิทยาลัยเพื่อขอให้มหาวิทยาลัยดำเนินการเรียกประชุมสภามหาวิทยาลัยเป็นการเร่งด่วน ของกรรมการสภามหาวิทยาลัย วาระการประชุมที่ ๖.๒ เรื่องหนังสือของมหาวิทยาลัยที่ได้ส่งไปหารือกับกระทรวงการอุดมศึกษาฯ วาระการประชุมที่ ๖.๓ เรื่องการแต่งตั้งผู้บริหารมหาวิทยาลัย และวาระการประชุมที่ ๖.๔ เรื่องการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัย นอกจากนี้ ผู้ช่วยเลขานุการสภามหาวิทยาลัยรามคำแหงได้มีหนังสือ ที่ อว ๐๖๐๑.๐๑๐๑/งพพ. ๗๑๑ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๔ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีชี้แจงข้อเท็จจริงตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ กรณีการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัยในการประชุมของคณะกรรมการบริหารงานมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ก.บ.ม.ร.) ครั้งที่ ๒๑/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๔ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ อว ๐๖๐๑.๐๑/๖๑๓ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๖๔ ชี้แจงและแสดงเหตุผลแล้ว ต่อมา วันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๔ ผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสือ ที่ อว ๐๖๐๑.๐๑/๖๑๖ แจ้งคำสั่งสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ ๑๒๘/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ เรื่อง ถอดถอนอธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่า อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๓ (๖) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. ๒๕๔๑ ประกอบกับที่ประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๕/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ลงมติถอดถอนผู้ฟ้องคดีพ้นจากอำนาจและหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๔ เป็นต้นไป

/จากนั้น...

จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ ๑๓๑/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๔ เรื่อง เพิ่มเติมคำสั่งสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยเพิ่มเติมเหตุผลในการถอดถอน ผู้ฟ้องคดีว่า สาเหตุแห่งการถอดถอนเนื่องจากผู้ฟ้องคดีจงใจไม่ปฏิบัติตามข้อ ๔ ประกอบกับ ข้อ ๓ วรรคสอง ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยการประชุมสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๑ จงใจปฏิบัติหน้าที่และละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ทำให้มหาวิทยาลัยได้รับความเสียหาย ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ทราบรายละเอียดแห่งข้อหาขณะที่ได้ชี้แจงในการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อยู่แล้ว ส่วนรายละเอียดของการถอดถอนปรากฏในรายงานการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะมอบให้เมื่อได้รับรองแล้ว พร้อมแจ้งสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง

ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ที่รับข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ... ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ด้วยเหตุผล ๓ ประการ ดังนี้

ประการแรก ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจหน้าที่ในการวางระเบียบและออกข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ตามมาตรา ๑๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งในทางปฏิบัติตั้งแต่ก่อตั้งมหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นต้นมา มีขั้นตอนและวิธีการในการยกร่างหรือแก้ไขเพิ่มเติม ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เป็นไปตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ โดยกำหนดขั้นตอนอันเป็นสาระสำคัญในการยกร่าง ตรวจสอบ หรือแก้ไข ตลอดจนการรับรอง และการเสนอร่างซึ่งผ่านการยกร่างหรือการตรวจสอบจากกองกฎหมายไว้ตามลำดับ ดังนี้ (๑) หน่วยงานที่จะขออนุมัติจัดทำร่างข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง โดยผ่านความเห็นชอบของหัวหน้าหน่วยงาน (๒) หน่วยงานเสนอเรื่องจัดทำข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง ไปยังงานวินัยและนิติการ พร้อมกับร่างข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง (๓) ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่พิจารณามอบหมายให้นิติกรผู้รับผิดชอบดำเนินการและประสานงานกับเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบหรือหน่วยงานเจ้าของเรื่องต่อไป (๔) นิติกรที่ได้รับมอบหมายจะดำเนินการศึกษาประวัติความเป็นมาของข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเดิมที่เกี่ยวข้อง หรือจากข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งนั้น ๆ โดยพิจารณาหลักการของร่างแต่ละฉบับ เพื่อจะได้ทราบเจตนารมณ์ รวมทั้งศึกษาแบบของข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งที่จะตรวจร่างแก้ไขนั้น (๕) ขั้นตอนการรับร่างและนำเสนอร่างต่อที่ประชุมคณะกรรมการหรือผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามลำดับ ดังนี้ (๕.๑) นิติกรผู้รับผิดชอบเสนอผลการพิจารณาการจัดทำหรือตรวจร่าง ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งต่อผู้อำนวยการกองกฎหมายเพื่อพิจารณาตรวจร่างดังกล่าว (๕.๒) นิติกรผู้รับผิดชอบรับรองร่าง ผ่านการตรวจร่างแล้ว และลงลายมือชื่อนิติกรผู้ยกร่างหรือตรวจร่างกำกับในทุกหน้าของเอกสารที่ยกร่างหรือตรวจร่างดังกล่าว และเสนอ

/ผู้อำนวยการ...

ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่เพื่อให้ความเห็นชอบและส่งผลการพิจารณาไปยังหน่วยงานต้นเรื่องเพื่อดำเนินการต่อ (๕.๓) หน่วยงานต้นเรื่องจะเป็นผู้ดำเนินการเสนอผู้มีอำนาจลงนาม นอกจากนี้ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๗ บัญญัติขั้นตอนการตรากฎหมายให้บุคคลที่เกี่ยวข้องหรือได้รับผลกระทบได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในกฎหมายนั้น ๆ โดยที่ข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๔ มีสถานะเป็นกฎหมายที่สำคัญในการกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขวิธีการได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัยรามคำแหงซึ่งเป็นตำแหน่งสำคัญและทรงเกียรติ กลับมิได้มีการดำเนินการรับฟังความคิดเห็นจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง ผู้ฟ้องคดีเพิ่งทราบว่ามีกร่างข้อบังคับฉบับใหม่ เมื่อรองศาสตราจารย์ พันธุ์เทพ วิฑิตอนันต์ เสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ เป็นวาระการประชุมอื่น ๆ ทั้งที่การประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นรูปแบบคณะกรรมการ ต้องเปิดโอกาสให้กรรมการทุกคนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและตัดสินใจ การนัดประชุมจึงต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์การนัดประชุมตามมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ การพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และลงมติรับข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๔ ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญ กลับกำหนดเป็นวาระการประชุมอื่น ๆ โดยไม่ได้แจ้งหรือกำหนดให้เป็นวาระหลักของการประชุม และไม่ได้แจ้งนัดประชุมเรื่องดังกล่าวเป็นหนังสือให้กรรมการทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๓ วัน อีกทั้ง กรณีนี้ไม่ใช่เหตุจำเป็นเร่งด่วน การพิจารณาร่างข้อบังคับที่มีความสำคัญควรพิจารณาด้วยความละเอียดรอบคอบ แต่ที่ประชุมกลับพิจารณาและลงมติรับร่างข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ... ทั้งที่ที่ประชุมได้มีการถกเถียงถึงที่มาในการบรรจุร่างข้อบังคับฉบับดังกล่าวที่เสนอเป็นวาระการประชุมเรื่องอื่น ๆ ว่าถูกต้องและชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ กรณีจึงเห็นได้ว่าข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๔ ไม่ได้ดำเนินการตามกระบวนการร่างระเบียบหรือข้อบังคับตามแนวปฏิบัติที่ผ่านมาของมหาวิทยาลัยรามคำแหง การออกข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๔ จึงเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้องตามขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญ

ประการที่สอง การเสนอร่างข้อบังคับดังกล่าวต่อที่ประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นไปอย่างรีบเร่ง ไม่ผ่านการตรวจสอบจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้มีการพิจารณาอย่างรอบคอบ ทั้งเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจในการเสนอแต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัยโดยให้เป็นอำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์อย่างชัดแจ้ง เนื่องจากตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๑ ข้อ ๓ กำหนดให้อธิการบดีซึ่งเป็นหัวหน้าฝ่ายบริหารมีอำนาจในการเสนอชื่อบุคคลผู้ดำรงตำแหน่งนายก

/สภามหาวิทยาลัย...

สภามหาวิทยาลัย และตามข้อ ๔ กำหนดให้บุคคลดังกล่าวต้องได้รับการพิจารณาเห็นชอบจาก คณะกรรมการที่ปรึกษามหาวิทยาลัย ซึ่งปัจจุบันคือคณะกรรมการบริหารงานมหาวิทยาลัย รามคำแหง (ก.บ.ม.ร.) แต่ข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๔ กำหนดให้คณะกรรมการสรรหาเป็นผู้พิจารณากลับกรองรายชื่อ ผู้สมควรดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัยให้เหลือเพียงคนเดียว โดยตัดอำนาจคณะกรรมการบริหารงานมหาวิทยาลัย (ก.บ.ม.ร.) และไม่ต้องผ่านความเห็นของผู้บริหารของมหาวิทยาลัย กรณีเช่นนี้ย่อมส่งผลกระทบต่อการทำงานร่วมกันระหว่างฝ่ายบริหารของมหาวิทยาลัยกับนายกสภามหาวิทยาลัย การเร่งรีบพิจารณาอนุมัติข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๔ หลังจากผู้ฟ้องคดีได้เสนอชื่อบุคคลให้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๑ และอยู่ระหว่างดำเนินการ นั้น แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าการแก้ไขข้อบังคับดังกล่าวมีลักษณะเป็นการกระทำโดยไม่สุจริต และไม่ปฏิบัติตามหลักนิติธรรม เพราะผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองมีมูลเหตุจูงใจเพื่อทำลายกระบวนการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัยที่ใช้บังคับอยู่ และสร้างกระบวนการสรรหาขึ้นมาใหม่อย่างรีบเร่งเพื่อให้คนของตนเองเข้าสู่ตำแหน่ง

ประการที่สาม การที่องค์ประกอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ครบ ตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. ๒๕๔๑ เนื่องจากขาดนายกสภามหาวิทยาลัย และนายสงวน ตียะไพบุลย์สิน อุปนายกสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง ทำหน้าที่นายกสภามหาวิทยาลัย ไม่ได้เข้าร่วมประชุม ย่อมส่งผลให้มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ที่ให้แก้ไขข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. ๒๕๔๑ เสียไป ทั้งนี้ ตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาเรื่องเสร็จที่ ๔๒๖/๒๕๓๑ เรื่องเสร็จที่ ๒๘๔/๒๕๕๓ และเรื่องเสร็จที่ ๑๐๖๓/๒๕๕๕ ดังนั้น ข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๔ ที่ลงนามโดยอุปนายกสภามหาวิทยาลัยรามคำแหงที่แต่งตั้งขึ้นมาโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงเป็นกฎที่ออกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

สำหรับเรื่องร้องเรียนให้มีการตรวจสอบการกระทำของอธิการบดีตามหนังสือของ นายฉัตรชัย ปางสนธิ และคณะ นั้น ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัยรามคำแหงตามมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. ๒๕๔๑ ประกอบกับข้อ ๓ และข้อ ๔ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๑ โดยไม่ได้กระทำความผิดใด หนังสือร้องเรียนดังกล่าวเป็นการใส่ความผู้ฟ้องคดี โดยไม่มีมูลความจริง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้ตรวจสอบว่านายฉัตรชัย ผู้มีชื่อในหนังสือร้องเรียนเป็นใคร มีตัวตนหรือไม่ เป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย ถูกดูหมิ่นและเกลียดชัง

/ซึ่งผู้ฟ้องคดี...

ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ร้องทุกข์ดำเนินคดีกับนายฉัตรชัยและคณะแล้ว สถานีตำรวจนครบาลหัวหมาก มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๑๕(บก.น.๔).๓/๑๐๒๓๖ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๔ แจ้งความคืบหน้า การสอบสวนว่า พนักงานสอบสวนตรวจสอบเบื้องต้นแล้วพบว่านายฉัตรชัย ปางสนธิ ไม่มีชื่อตัว และชื่อสกุลบุคคลดังกล่าวในสารบบทะเบียนราษฎร จึงต้องสอบสวนหาผู้กระทำผิดต่อไป การที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ มีมติให้ผู้ฟ้องคดี ตรวจสอบข้อเท็จจริง และนำเสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑๔/๒๕๖๔ ในวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๔ และผู้ช่วยเลขานุการสภามหาวิทยาลัยรามคำแหงมีหนังสือ ที่ อว ๐๖๐๑.๐๑๐๑/งปพ. ๗๑๑ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๔ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีชี้แจงข้อเท็จจริง จึงเป็น การกระทำที่ไม่ชอบ

การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑๕/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ มีมติให้ถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดี และคำสั่งสภามหาวิทยาลัย รามคำแหง ที่ ๑๒๘/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ เรื่อง ถอดถอนอธิการบดีมหาวิทยาลัย รามคำแหง รวมทั้งที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ ๑๓๑/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๔ เรื่อง เพิ่มเติมคำสั่งสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วย กฎหมาย ด้วยเหตุผลดังนี้ (๑) ผู้ฟ้องคดีได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัย รามคำแหง ตั้งแต่วันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๔ และเพิ่งทำงานได้เพียง ๓ เดือน ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ กระทำ ความผิดร้ายแรงหรือกระทำความผิดอันเป็นเหตุแห่งการถอดถอนให้พ้นจากตำแหน่ง อธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง ทั้งยังไม่ปรากฏหลักฐานหรือข้อเท็จจริงว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำ ความผิด และไม่มีการสืบสวนสอบสวนเกี่ยวกับการกระทำความผิดของผู้ฟ้องคดี การถอดถอน ผู้ฟ้องคดีเกิดจากการก่อกวนของกลุ่มกรรมการสภามหาวิทยาลัยรามคำแหงบางกลุ่มที่ต้องการ ให้คนของตนได้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี จึงทำทุกวิถีทางโดยไม่สุจริต เพื่อให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจาก ตำแหน่งอธิการบดี โดยมีกระบวนการที่ไม่ประสงคิให้ผู้ฟ้องคดีเข้าสู่ตำแหน่ง เริ่มตั้งแต่การร้องเรียน ภายหลังจากผู้ฟ้องคดีได้รับการเลือกตั้ง แม้ผู้ฟ้องคดีได้รับการแต่งตั้งแล้วก็ยังคงก่อกวน และขัดขวางการทำงานของผู้ฟ้องคดี (๒) การที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองให้ผู้ฟ้องคดีชี้แจงข้อเท็จจริง แล้วนำมาเป็นข้ออ้างในการมีมติและคำสั่งถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดี เป็นการ กระทำโดยไม่มีอำนาจตามกฎหมายหรือข้อบังคับในการเรียกให้ผู้ฟ้องคดีชี้แจงข้อเท็จจริงดังกล่าวได้ อย่่างไรก็ตาม ผู้ฟ้องคดีได้ให้ความร่วมมือเพื่อแสดงความบริสุทธิ์ใจจึงชี้แจงข้อเท็จจริงตาม ความต้องการของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองแล้ว นอกจากนี้ ตามหลักการทั่วไปในการถอดถอนบุคคล ออกจากตำแหน่ง หากผู้ฟ้องคดีถูกกล่าวหาว่ากระทำการในลักษณะที่เป็นความผิดถึงขนาดต้อง ถอดถอนออกจากตำแหน่ง ก็ชอบที่ผู้มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายจะแต่งตั้งคณะกรรมการที่มีความ เป็นกลางดำเนินการสอบสวนอย่างถูกต้องเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงเป็นที่ยุติเสียก่อนว่าผู้ฟ้องคดี

/กระทำความผิด...

กระทำความผิดหรือไม่ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองไม่ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง และมีได้แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ฟ้องคดีทราบ รวมทั้งไม่ได้เปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานของตนเพื่อแก้ข้อกล่าวหา อีกทั้งผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองมีเจตนาไม่สุจริตโดยรีบเร่งประชุมเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัยฉบับใหม่ เพื่อให้มีอำนาจในการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัย รวมทั้งตรวจสอบผู้ฟ้องคดีในเรื่องต่าง ๆ และออกคำสั่งถอดถอนผู้ฟ้องคดี ตามคำสั่งสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ ๑๒๘/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ โดยไม่ได้ให้เหตุผลในการถอดถอนผู้ฟ้องคดี ทำให้ต้องออกคำสั่งสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ ๑๓๑/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๔ เพิ่มเติมเหตุผลในการถอดถอนผู้ฟ้องคดี ซึ่งผู้ฟ้องคดีไม่เคยได้รับแจ้งข้อกล่าวหาตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อ้างเป็นฐานความผิดในคำสั่งดังกล่าว และผู้ฟ้องคดีไม่ได้กระทำการอันเป็นความผิดตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองอาศัยเป็นเหตุในการถอดถอน ดังนั้น การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจึงเป็นการกระทำโดยไม่สุจริต ใช้ดุลพินิจโดยไม่ชอบ และไม่ถูกต้องตามขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญสำหรับการนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีฟ้องต่อศาล

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ เฉพาะที่รับร่างข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ... และเพิกถอนข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๔

๒. เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ เฉพาะที่ให้ผู้ฟ้องคดีตรวจสอบข้อเท็จจริง และให้ผู้ฟ้องคดีนำเสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รวมทั้งหนังสือ ที่ อว ๐๖๐๑.๐๑๐๑/งปพ. ๗๑๑ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๔ ที่แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีชี้แจงข้อเท็จจริงตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

๓. เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑๔/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๔ เฉพาะที่รับรองวาระการประชุมในแต่ละวาระ และให้ผู้ฟ้องคดีชี้แจงตามมติวาระการประชุมที่ ๖.๑ วาระการประชุมที่ ๖.๒ วาระการประชุมที่ ๖.๓ และวาระการประชุมที่ ๖.๔ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และมติแต่งตั้งศาสตราจารย์ สมบูรณ์ สุขสำราญ กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ให้ดำรงตำแหน่งอุปนายกสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง

๔. เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑๕/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ ที่ให้ถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง รวมทั้งคำสั่งสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ ๑๒๘/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ เรื่อง

/ถอดถอน...

ถอดถอนอธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ ๑๓๑/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๔ เรื่อง เพิ่มเติมคำสั่งสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยให้มีผลย้อนหลังนับแต่วันที่ออกคำสั่ง และคืนสิทธิอันพึงมีพึงได้แก่ผู้ฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องขอทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครอง ขอให้ศาลมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ วาระการประชุมที่ ๖.๑ เรื่องขออนุมัติร่างข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ... และวาระการประชุมที่ ๖.๒ เรื่องขอร้องเรียนให้ตรวจสอบการกระทำของอธิการบดีที่อาจส่งผลกระทบต่อชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑๔/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๔ เฉพาะที่รับรองวาระการประชุมในแต่ละวาระ และให้ผู้ฟ้องคดีชี้แจงตามมติวาระการประชุมที่ ๖.๑ วาระการประชุมที่ ๖.๒ วาระการประชุมที่ ๖.๓ และวาระการประชุมที่ ๖.๔ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และที่แต่งตั้งศาสตราจารย์ สมบูรณ์ สุขสำราญ กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ให้ดำรงตำแหน่งอุปนายกสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑๕/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ ที่ให้ถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง รวมทั้งคำสั่งสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ ๑๒๘/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ เรื่อง ถอดถอนอธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ ๑๓๑/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๔ เรื่อง เพิ่มเติมคำสั่งสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง ไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าคดีจะถึงที่สุด

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีประสงค์ขอให้ศาลมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครอง ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑๕/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ รวมทั้งคำสั่งสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ ๑๒๘/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ ๑๓๑/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๔ ที่ถอดถอนผู้ฟ้องคดีพ้นจากอำนาจและหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง ตั้งแต่วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๔ เป็นต้นไป และทุเลาการบังคับตามกฎหมายข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๔ ไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าคดีจะถึงที่สุด เมื่อพิจารณารายงานการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑๕/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ ประกอบกับคำสั่งสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ ๑๒๘/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ และคำสั่งสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ ๑๓๑/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๔ ที่ถอดถอนผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง ตั้งแต่วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๔ เป็นต้นไป เนื่องจากผู้ฟ้องคดีจงใจไม่ปฏิบัติตามข้อ ๔ ประกอบกับข้อ ๓ วรรคสอง ของข้อบังคับมหาวิทยาลัย

/รามคำแหง...

รามคำแหง ว่าด้วยการประชุมสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๑ จงใจปฏิบัติหน้าที่และละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ทำให้มหาวิทยาลัยได้รับความเสียหาย ซึ่งเป็นคำสั่งทางปกครองที่มีผลกระทบต่อสิทธิของผู้ฟ้องคดี โดยไม่ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีการสืบสวนสอบสวนถึงการกระทำความผิด และแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีได้มีโอกาสได้รับทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอเพื่อโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานเพื่อแก้ข้อกล่าวหา ซึ่งอาจจะไม่ถูกต้องตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด อีกทั้ง ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๔ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดีหลังจากที่ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งดังกล่าวได้เพียง ๓ เดือน ผู้ฟ้องคดีเพิ่งได้เริ่มปฏิบัติงาน และยังไม่ปรากฏข้อเท็จจริงอย่างชัดแจ้งว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นการกระทำความผิดอันเป็นเหตุแห่งการถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหงหรือไม่ จึงเห็นวามติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง รวมทั้งคำสั่งที่ออกตามมติดังกล่าว น่าจะมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยกฎหมาย ประกอบกับการให้มติและคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าวมีผลใช้บังคับต่อไป ย่อมกระทบต่อหน้าที่การงานของผู้ฟ้องคดี และเนื่องจากการดำรงตำแหน่งอธิการบดีมีวาระการดำรงตำแหน่ง ๔ ปี หากต่อไปศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนมติและคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีอาจไม่สามารถดำรงตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหงได้อีก อันเป็นความเสียหายอย่างร้ายแรง อาจยากแก่การเยียวยาแก่ผู้ฟ้องคดี อีกทั้งการทุเลาการบังคับตามมติและคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าวไม่เป็นอุปสรรคแก่การบริหารงานของมหาวิทยาลัยรามคำแหง เนื่องจากผู้ฟ้องคดีสามารถดำเนินการบริหารงานของมหาวิทยาลัยรามคำแหงตามอำนาจหน้าที่ได้ต่อไป โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังคงมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งรวมถึงอำนาจและหน้าที่ควบคุมการดำเนินการบริหารงานมหาวิทยาลัยรามคำแหงของผู้ฟ้องคดีได้ แม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะมีคำสั่งแต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนอธิการบดีก็เป็นเพียงการแต่งตั้งบุคคลรักษาราชการแทนอธิการบดีเป็นการชั่วคราว เพื่อให้การบริหารงานของมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีความต่อเนื่องในระหว่างที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี ซึ่งผู้รักษาราชการแทนอธิการบดีย่อมไม่มีอำนาจเต็มในการดำเนินการบริหารงานมหาวิทยาลัยรามคำแหงได้เท่ากับผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี กรณีจึงเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ศาลจะมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองนี้ได้ ตามมาตรา ๖๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับข้อ ๗๒ วรรคสาม แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓

สำหรับคำขอให้ศาลมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามกฎ ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๔ ไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่า

/คดีจะถึงที่สุด...

คดีจะถึงที่สุด นั้น เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจออกข้อบังคับเกี่ยวกับการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัย ตามมาตรา ๑๘ (๒) ประกอบกับมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. ๒๕๔๑ และมีดุลพินิจในการกำหนดหลักเกณฑ์การสรรหานายกสภามหาวิทยาลัยได้ตามความเหมาะสม อีกทั้งคู่กรณียอมรับว่าไม่มีการกำหนดหลักเกณฑ์ขั้นตอนการเสนอร่างข้อบังคับมหาวิทยาลัยเป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งศาลจะได้พิจารณาในเนื้อหาแห่งคดีต่อไป เมื่อยังฟังไม่ได้ว่าข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๔ ไม่น่าจะไม่ชอบด้วยกฎหมาย กรณีจึงไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์ที่ศาลจะมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามกฎหมาย ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๔ ไว้ชั่วคราวจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาถึงที่สุด ตามคำขอของผู้ฟ้องคดี

จึงมีคำสั่งทุเลาการบังคับคำสั่งทางปกครอง ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑๕/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ ที่ให้ถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง รวมทั้งคำสั่งสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ ๑๒๘/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ เรื่อง ถอดถอนอธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง แก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ ๑๓๑/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๔ เรื่อง เพิ่มเติมคำสั่งสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ได้ถอดถอนผู้ฟ้องคดีพ้นจากอำนาจและหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๔ เป็นต้นไป ซึ่งออกตามมติดังกล่าว ไว้ชั่วคราวจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเป็นอย่างอื่น และยกคำขอเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษาของผู้ฟ้องคดี ที่ขอให้ศาลมีคำสั่งทุเลาการบังคับกฎหมาย ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๔ ไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าคดีจะถึงที่สุด

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น ความว่า คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่สั่งทุเลาการบังคับตามกฎหมายของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑๕/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ รวมทั้งคำสั่งสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ ๑๒๘/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ ๑๓๑/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๔ ที่ถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง นั้น ยังคลาดเคลื่อนต่อข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายหลายประการ ดังนี้

ประการแรก คำฟ้องของผู้ฟ้องคดีไม่มีมูลให้รับฟังได้ เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติในการประชุมครั้งที่ ๑๕/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ จากนั้น ได้ดำเนินการออกคำสั่งที่ ๑๒๘/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งที่ ๑๓๑/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๔ โดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว ดังนี้

/ (๑) ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑...

(๑) ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการจัดการประชุมสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง ครั้งที่ ๑๕/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ และมีมติในการประชุมครั้งดังกล่าวโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว เพราะภายหลังการประชุมครั้งที่ ๑๔/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๔ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้กำหนดวันประชุมสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง ครั้งที่ ๑๕/๒๕๖๔ ในวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ โดยได้นัดประชุมเป็นหนังสือและแจ้งให้กรรมการทุกคนทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวัน ตามมาตรา ๘๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ในวันประชุมครั้งที่ ๑๕/๒๕๖๔ มีกรรมการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เข้าร่วมการประชุมทั้งสิ้นจำนวน ๒๒ คน ประกอบด้วย กรรมการที่เข้าร่วมประชุมด้วยตนเอง ๑๗ คน และประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ๕ คน ไม่มีกรรมการขาดประชุม เมื่อจำนวนกรรมการมาประชุมเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด องค์ประชุมในครั้งนีจึงชอบด้วยข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยการประชุมสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๑ ในการพิจารณาถอดถอนผู้ฟ้องคดีให้พ้นจากตำแหน่งอธิการบดีของมหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นกรณีที่กรรมการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจตามมาตรา ๑๘ (๗) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. ๒๕๔๑ โดยกรรมการจำนวน ๑๖ คน ลงมติเห็นชอบให้ถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดี กรรมการงดออกเสียงจำนวน ๕ คน และไม่มีกรรมการลงมติไม่เห็นชอบให้ถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดี ดังนั้น มติในการประชุมครั้งที่ ๑๕/๒๕๖๔ ในวาระการถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดีจึงเป็นการลงมติด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ เป็นไปตามมาตรา ๑๘ (๗) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. ๒๕๔๑ และข้อ ๗ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยการประชุมสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๑ การที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑๕/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ ที่ให้ถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง น่าจะมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยกฎหมาย จึงคลาดเคลื่อนไปจากข้อกฎหมายและข้อเท็จจริง

(๒) ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๓๐ วรรคแรก บัญญัติหลักสำหรับคำสั่งทางปกครองทั่วไปให้กรณีที่คำสั่งทางปกครองที่อาจกระทบถึงสิทธิของคู่กรณีผู้รับคำสั่ง ฝ่ายปกครองผู้ออกคำสั่งต้องเปิดโอกาสให้คู่กรณีได้รับทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและให้คู่กรณีได้มีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนก่อนที่ฝ่ายปกครองจะมีคำสั่ง แต่โดยที่มาตราเดียวกันนี้ได้บัญญัติข้อยกเว้นให้ฝ่ายปกครองผู้ออกคำสั่งไม่จำเป็นต้องเปิดโอกาสให้คู่กรณีรับทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและไม่ต้องเปิดโอกาสให้คู่กรณีแสดงพยานหลักฐานเพื่อโต้แย้งข้อกล่าวหาในทุกกรณี หากเป็นคำสั่งทางปกครองตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๐ วรรคสอง และกรณีที่จะทำให้เกิดผลเสียหายอย่างร้ายแรงต่อประโยชน์สาธารณะ ฝ่ายปกครองต้องไม่ให้โอกาสดังกล่าวแก่คู่กรณี ตามมาตรา ๓๐ วรรคท้าย ซึ่งมติในการประชุม

/ครั้งที่ ๑๕/๒๕๖๔...

ครั้งที่ ๑๕/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ รวมทั้งคำสั่งที่ ๑๒๘/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งที่ ๑๓๑/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๔ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นมติและคำสั่งที่มีผลให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง จึงเป็นไปตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง (๖) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ประกอบข้อ ๑ ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งกำหนดให้การบรรจุการแต่งตั้ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน การสั่งพักงาน หรือสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อน หรือการให้พ้นจากตำแหน่ง เป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่จำเป็นต้องให้โอกาสแก่ผู้ฟ้องคดีในการรับทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนก่อน ทั้งนี้ ตามแนวคำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๔๔๓/๒๕๕๙ คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๕๒/๒๕๖๓ และคำสั่งที่ ๘๑/๒๕๕๘ อย่างไรก็ดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ให้โอกาสผู้ฟ้องคดีได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและแสดงพยานหลักฐานของตนก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะมีมติและคำสั่งพิพากษาแล้ว ตามที่ปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๔ เรียกให้ผู้ฟ้องคดีทำหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงมาเสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีได้ส่งหนังสือ ที่ อว. ๐๒๐๑.๐๑/๖๑๓ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๖๔ ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะประชุมพิจารณาและมีมติรวมทั้งคำสั่งที่พิพากษาแล้ว สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าคำสั่งที่ ๑๒๘/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ ของผู้ถูกฟ้องคดีไม่มีเหตุผลระบุไว้ คำสั่งดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้แก้ไขคำสั่งดังกล่าว ด้วยการออกคำสั่งที่ ๑๓๑/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๔ เพิ่มเติมเหตุผลในคำสั่งที่ ๑๒๘/๒๕๖๔ ซึ่งเป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้จัดให้มีเหตุผลในการออกคำสั่งในภายหลังแล้ว ดังนั้น คำสั่งทางปกครองของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงสมบูรณ์และเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย ตามนัยมาตรา ๔๑ (๒) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน รวมทั้งเป็นคำสั่งทางปกครองที่ออกตามรูปแบบและขั้นตอนที่กฎหมายกำหนดไว้แล้ว การที่ศาลปกครองชั้นต้นรับฟังข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มิได้เปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอเพื่อโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนเพื่อหักล้างข้อกล่าวหา จึงเป็นการรับฟังข้อเท็จจริงที่คลาดเคลื่อน และ

(๓) ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ใช้ดุลพินิจในการออกคำสั่งที่ ๑๒๘/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งที่ ๑๓๑/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๔ โดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว เนื่องจากผู้ฟ้องคดีทำการฝ่าฝืนข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหงจริง โดยมีพฤติการณ์ที่ผู้ฟ้องคดีใช้สิทธิโดยไม่สุจริตและฝ่าฝืนข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหงสืบเนื่องจากเมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๓ นายชีพ จุลมนต์ นายกสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง

/ได้ขอลาออก...

ได้ขอลาออกจากตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓ ทำให้ต้องแต่งตั้งกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิเป็นอุปนายกสภามหาวิทยาลัย ตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. ๒๕๔๑ เพื่อทำหน้าที่ แทนนายกสภามหาวิทยาลัยชั่วคราวและดำเนินการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัยคนใหม่ ซึ่งตาม ข้อ ๓ และข้อ ๔ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๑ ที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น ให้อำนาจผู้ฟ้องคดีแต่เพียงผู้เดียวเป็นผู้สรรหาและ กลั่นกรองบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็นนายกสภามหาวิทยาลัยแล้วนำเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษา ของสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งตามข้อ ๑๓ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วย การบริหารงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๕ กำหนดให้บรรดาระเบียบหรือข้อบังคับมหาวิทยาลัย ฉบับใดที่กำหนดให้เป็นอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการที่ปรึกษาของสภามหาวิทยาลัย รามคำแหง ให้เป็นอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารงานมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ก.บ.ม.ร.) ดังนั้น คณะกรรมการบริหารงานมหาวิทยาลัยรามคำแหงจึงมีอำนาจในการพิจารณา ชื่อบุคคลพร้อมทั้งคุณสมบัติตามที่อธิการบดีเสนอ เพื่อแต่งตั้งเป็นนายกสภามหาวิทยาลัย ปรากฏว่า หลังจากผู้ฟ้องคดีเข้ารับตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง ผู้ฟ้องคดีไม่ดำเนินการแจ้ง ข้อมูลคุณสมบัติเกี่ยวกับผู้ที่เสนอชื่อให้คณะกรรมการบริหารงานมหาวิทยาลัยรามคำแหงทราบ ล่วงหน้า เพื่อให้คณะกรรมการดังกล่าวได้มีเวลาพิจารณาไตร่ตรองคุณสมบัติของบุคคลผู้ได้รับ การเสนอชื่อก่อนมีการประชุมและลงมติรับหรือไม่รับบุคคลดังกล่าวเป็นนายกสภามหาวิทยาลัย โดยผู้ฟ้องคดีเสนอเรื่องในการประชุมคณะกรรมการบริหารงานมหาวิทยาลัยรามคำแหง ครั้งที่ ๒๑/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๔ ในวาระจร พร้อมเปิดรายชื่อของผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อ เป็นนายกสภามหาวิทยาลัยคนใหม่เพียงบุคคลเดียว และผลักดันให้มีการลงมติรับหรือไม่รับบุคคล ดังกล่าวในการประชุม ซึ่งผลการลงมติเสียงแตกออกเป็นสองฝ่าย ทั้งที่คณะกรรมการดังกล่าว ล้วนประกอบด้วยกรรมการที่เป็นผู้ได้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดีทั้งสิ้น และเมื่อปรากฏว่าเสียงของ กรรมการฝ่ายที่ไม่รับผู้ถูกเสนอชื่อมีคะแนนเสียงมากกว่า ก็มีความพยายามให้นำบัตรเสีย มานับรวมคะแนนเป็นคะแนนของกรรมการฝ่ายที่ลงมติรับผู้ถูกเสนอชื่อด้วย เพื่อแสดงให้เห็นว่า คะแนนเสียงของทั้งสองฝ่ายเท่ากัน มติดังกล่าวจึงยังไม่ตกไปและต้องนำมาพิจารณาใหม่อีกครั้ง นับแต่เกิดเหตุการณ์ดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ให้มหาวิทยาลัยรามคำแหงดำเนินการสอบสวน เกี่ยวกับความชอบด้วยกฎหมายของการดำเนินการดังกล่าวแล้ว ปัจจุบันยังไม่มี ความชัดเจน ทั้งที่เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีในฐานะประธาน ก.บ.ม.ร. ที่สามารถดำเนินการเพื่อให้เกิดข้อยุติได้ แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ดำเนินการประการใด การที่ผู้ฟ้องคดีพยายามครอบงำและควบคุมกระบวนการ สรรหานายกสภามหาวิทยาลัยคนใหม่ แสดงให้เห็นเจตนาที่ไม่สุจริตของผู้ฟ้องคดี ที่ต้องการ ควบคุมกระบวนการตรวจสอบการทำงานของตนเอง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นถึงปัญหาของ

/กระบวนการ...

กระบวนการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัยตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๑ จึงดำเนินการออกข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๔ เป็นข้อบังคับฉบับใหม่ใช้บังคับแทนฉบับเดิม โดยข้อบังคับฉบับใหม่มีหลักเกณฑ์ที่โปร่งใสและมีธรรมาภิบาลมากกว่าฉบับเดิม กล่าวคือ อำนาจในการสรรหาและเสนอชื่อบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็นนายกสภามหาวิทยาลัย กำหนดให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการสรรหา ซึ่งประกอบด้วยกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิหนึ่งคน เป็นประธาน และกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี ประธานสภาคณาจารย์ กรรมการสภามหาวิทยาลัยรามคำแหงตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๑๖ (๓) (๔) และ (๕) อย่างละหนึ่งคนเป็นกรรมการ ทั้งนี้ ตามข้อ ๕ และ ข้อ ๖ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๔ โดยเปิดโอกาสให้บุคคลผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย ซึ่งรวมถึงผู้ฟ้องคดีในฐานะอธิการบดี เข้ามามีส่วนร่วมในการสรรหาและเสนอชื่อบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็นนายกสภามหาวิทยาลัย เมื่ออำนาจดังกล่าวไม่เป็นของผู้ฟ้องคดีแต่เพียงผู้เดียว จึงทำให้ผู้ฟ้องคดีกระทำการโดยไม่สุจริต พยายามขัดขวางและกล่าวอ้างเหตุผลต่าง ๆ โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพื่อมิให้มีการออกข้อบังคับฉบับใหม่ ประจวบกับเหตุที่นายสงวน ดิยะไพบุลย์สิน อุปนายกสภามหาวิทยาลัยคนเดิมที่ทำหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัย มีปัญหาด้านสุขภาพจึงขอลาออกจากกรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิและมีผลให้พ้นจากตำแหน่งอุปนายกสภามหาวิทยาลัย ตั้งแต่วันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ผู้ฟ้องคดีอาศัยเหตุดังกล่าวขัดขวางมิให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการใด ๆ ต่อไปได้ โดยถ่วงเวลาไม่ยอมเรียกประชุมสภามหาวิทยาลัยรามคำแหงตามที่กรรมการสภามหาวิทยาลัยแปดคนมีหนังสือ ที่ อว ๐๖๐๑/๒๕๐๗ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ร้องขอให้เรียกประชุมสภามหาวิทยาลัย ซึ่งผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่เรียกประชุมสภามหาวิทยาลัยภายใน ๑๕ วัน ตามข้อ ๓ วรรคสอง ประกอบข้อ ๔ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยการประชุมสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๑ ที่กำหนดเพื่อคุ้มครองสิทธิของสมาชิกหรือกรรมการของสภามหาวิทยาลัย ผู้ฟ้องคดีกลับจงใจฝ่าฝืนข้อบังคับดังกล่าวและจงใจไม่ให้มีการเรียกประชุมสภามหาวิทยาลัย ตามที่ปรากฏว่า เมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือถึงปลัดกระทรวงการอุดมศึกษาฯ หรือความชอบด้วยกฎหมายขององค์ประกอบสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง กรณีไม่มีทั้งนายกสภามหาวิทยาลัยและอุปนายกสภามหาวิทยาลัย ทั้งที่ไม่มีประเด็นปัญหาเกี่ยวกับองค์ประกอบของสภามหาวิทยาลัยตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างแต่อย่างใด ซึ่งสอดคล้องกับข้อพิจารณาของกระทรวงการอุดมศึกษาฯ ตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ อว ๐๒๐๓.๔/๒๓๗ ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๖๕ ที่ตอบข้อหารือของผู้ฟ้องคดีว่า สภามหาวิทยาลัยรามคำแหงมีองค์ประกอบครบถ้วน และมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการโดยทั่วไปของ

/มหาวิทยาลัยได้...

มหาวิทยาลัยได้ การที่ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ แจ้งกรรมการสภามหาวิทยาลัยรามคำแหงว่า ยังไม่อาจจัดการประชุมได้เนื่องจากอยู่ระหว่างรอคำตอบข้อหาหรือที่ส่งไปสอบถามเกี่ยวกับองค์ประกอบของสภามหาวิทยาลัยจากปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา ซึ่งไม่ใช่เหตุตามกฎหมาย ไม่ใช่เหตุจำเป็นหรือเหตุสมควรทำให้ต้องเลื่อนการประชุมสภามหาวิทยาลัยออกไป และเมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๔ ผู้ฟ้องคดีได้มอบหมายให้เลขานุการสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง แจ้งเลื่อนประชุมครั้งที่ ๑๔/๒๕๖๔ ซึ่งมีกำหนดจัดขึ้นในวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๔ ออกไปจนกว่าจะได้รับทราบผลข้อหาหรือดังกล่าว และเลขานุการสภามหาวิทยาลัยรามคำแหงได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ อว ๐๖๐๑.๐๑/๕๔๓ - ๕๖๔ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๔ เรื่อง ขอลื่อนการประชุมสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง ครั้งที่ ๑๔/๒๕๖๔ แจ้งแก่กรรมการสภามหาวิทยาลัย โดยที่ผู้ฟ้องคดีไม่มีอำนาจในการสั่งเลื่อนการประชุมครั้งดังกล่าว และต้องจัดการประชุมตามที่มีการแจ้งนัดไว้โดยชอบแล้ว กรณีจึงเห็นได้ว่าผู้ฟ้องคดีดำเนินการโดยไม่สุจริต ไม่ประสงค์ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีการประชุม การกระทำของผู้ฟ้องคดีในช่วงเดือน พฤศจิกายนและธันวาคม ๒๕๖๔ ดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าผู้ฟ้องคดีไม่ยึดต่อผลกระทบและความเสียหายที่มหาวิทยาลัยรามคำแหง ตลอดจนบุคลากร นักศึกษา และว่าที่บัณฑิตจะต้องได้รับจากการรอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติอนุมัติตามอำนาจหน้าที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงจำเป็นต้องดำเนินการตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยการประชุมสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๑ ในการจัดประชุมสภามหาวิทยาลัย ครั้งที่ ๑๔/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๔ เพื่อเลือกอุปนายกสภามหาวิทยาลัย ปฏิบัติหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัยต่อไป รวมทั้งพิจารณาอนุมัติข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยการสรรหานายกสภา ฉบับปี ๒๕๖๔ แทนฉบับเดิมเพื่อความโปร่งใสและเป็นธรรมในกระบวนการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัย เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาลที่ดี และมีให้กระทบต่อกิจการของมหาวิทยาลัยอันเป็นบริการสาธารณะ กรณีจึงเห็นได้ว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นการจงใจฝ่าฝืนข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยการประชุมสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๑ เป็นการละเว้นการปฏิบัติ หน้าที่โดยมิชอบ นอกจากนี้ การกระทำดังกล่าวของผู้ฟ้องคดียังเป็นการฝ่าฝืนข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยการบริหารงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งตามข้อ ๗ (๗) กำหนดให้ ก.บ.ม.ร. เป็นผู้ที่มีอำนาจวินิจฉัยปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้ระเบียบหรือข้อบังคับของมหาวิทยาลัย และในกรณีที่ เป็นเรื่องสำคัญที่สภามหาวิทยาลัยควรทราบ ก็ต้องมีการเสนอเรื่องดังกล่าวแก่สภามหาวิทยาลัย ด้วย ดังนั้น หากผู้ฟ้องคดีเห็นว่าองค์ประกอบของสภามหาวิทยาลัยอาจไม่ชอบด้วยกฎหมายและไม่สามารถดำเนินการจัดการประชุมสภามหาวิทยาลัยได้ ผู้ฟ้องคดีชอบที่จะต้องเสนอเรื่องดังกล่าวต่อ ก.บ.ม.ร. เพื่อวินิจฉัยว่าองค์ประกอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชอบหรือไม่ สามารถจัดการประชุมตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยการประชุมสภามหาวิทยาลัย

/พ.ศ. ๒๕๔๑...

พ.ศ. ๒๕๔๑ ได้หรือไม่ ผู้ฟ้องคดีไม่มีอำนาจตัดสินใจโดยพลการในการส่งเรื่องดังกล่าวไปหารือกับหน่วยงานภายนอก และการที่ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าองค์ประกอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อาจไม่ชอบด้วยกฎหมาย และไม่สามารถจัดการประชุมได้นั้น เป็นเรื่องสำคัญที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีในฐานะประธาน ก.บ.ม.ร. ก็ชอบที่จะต้องเสนอเรื่องดังกล่าวให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบด้วย แต่ผู้ฟ้องคดีกลับใช้ดุลพินิจโดยไม่สุจริตในการส่งหนังสือขอหารือไปยังปลัดกระทรวงการอุดมศึกษาฯ รวมทั้งปกปิดไม่เสนอเรื่องดังกล่าวต่อ ก.บ.ม.ร. และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กรณีจึงเห็นได้อย่างชัดแจ้งว่าผู้ฟ้องคดีจงใจปฏิบัติฝ่าฝืนข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยการบริหารงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๕ ด้วย แม้ผู้ฟ้องคดีจะชี้แจงต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า ผู้ฟ้องคดีไม่มีความรู้สึกซึ่งต่อบทกฎหมาย และเข้าใจโดยสุจริตว่าองค์ประกอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่สมบูรณ์ ก็ตาม ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองเห็นว่า ข้ออ้างดังกล่าวฟังไม่ขึ้น เนื่องจากก่อนดำรงตำแหน่งอธิการบดี ผู้ฟ้องคดีเคยดำรงตำแหน่งในกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้วสองวาระ ทั้งยังเคยดำรงตำแหน่งประธานสภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีสถานะเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่งอีกด้วย ผู้ฟ้องคดีย่อมต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยการประชุมสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๑ และข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยการบริหารงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นอย่างดี การที่ผู้ฟ้องคดีอ้างเหตุการณ์หรือเรื่ององค์ประกอบของสภามหาวิทยาลัย ในการไม่เรียกประชุม และสั่งการให้เลื่อนประชุมสภามหาวิทยาลัยรามคำแหงออกไปอย่างไม่มีกำหนด จึงเป็นการจงใจประวิงเวลาและขัดขวางการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่จะส่งผลให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่สามารถแต่งตั้งคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยที่ผ่านการขอตำแหน่งทางวิชาการได้ ไม่สามารถอนุมัติปริญญาบัตรแก่นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาซึ่งมีจำนวนรวมกว่าหนึ่งพันคน และไม่สามารถดำเนินการอนุมัติหลักสูตรการศึกษาในระดับชั้นปริญญาตรีและปริญญาโท ที่จะต้องเริ่มใช้หลักสูตรการศึกษาใหม่ในปีการศึกษา ๒๕๖๕ เป็นต้นไปได้ รวมทั้งไม่สามารถอนุมัติกิจการต่าง ๆ ตามอำนาจและหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะองค์การสูงสุดของมหาวิทยาลัยได้ การที่ผู้ฟ้องคดีจงใจไม่เรียกประชุมตามที่กรรมการร้องขอและเลื่อนประชุมสภามหาวิทยาลัยออกไปโดยไม่มีกำหนดที่แน่ชัด โดยปราศจากอำนาจ จึงส่งผลเสียหายที่ไม่สามารถเยียวยาแก้ไขได้ในภายหลัง การกระทำความผิดของผู้ฟ้องคดีชัดแจ้งและไม่จำต้องดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ สามารถลงมติและออกคำสั่งถอดถอนผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งอธิการบดีได้ทันทีเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจโดยชอบด้วยกฎหมายในการดำเนินการดังกล่าว มติและคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ให้ถอดถอนผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งอธิการบดี จึงชอบด้วยกฎหมาย นอกจากนี้ การที่กรรมการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ลงมติเป็นเอกฉันท์ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัย แสดงให้เห็นว่ากรรมการสภามหาวิทยาลัยต่างไม่ไว้วางใจให้ผู้ฟ้องคดี

/ดำรงตำแหน่ง...

ดำรงตำแหน่งดังกล่าวอีกต่อไป เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นองค์กรสูงสุดของมหาวิทยาลัยรามคำแหง มีอำนาจและหน้าที่โดยตรงในการควบคุมดูแลการบริหารงานของผู้ฟ้องคดี ลงมติไม่ไว้วางใจผู้ฟ้องคดีให้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีอีกต่อไป จึงเป็นการใช้ดุลพินิจในการควบคุมและกำกับดูแลการบริหารงานของมหาวิทยาลัยโดยชอบด้วยกฎหมาย กรณีดังกล่าวเป็นดุลพินิจโดยแท้ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่จะถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดีหรือไม่ ไม่ใช่เรื่องการลงโทษทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ ตามแนวคำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๕๒/๒๕๖๓ ดังนั้น คำวินิจฉัยของศาลปกครองชั้นต้นที่ว่า ยังไม่ปรากฏข้อเท็จจริงที่ชัดเจนว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นการกระทำความผิดอันเป็นเหตุแห่งการถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดี มติของผู้ถูกฟ้องคดีในการประชุมครั้งที่ ๑๕/๒๕๖๔ และคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อาจจะไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงไม่ถูกต้อง คลาดเคลื่อนไปจากข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย เมื่อมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รวมทั้งคำสั่งที่ ๑๒๘/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งที่ ๑๓๑/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๔ ที่ออกตามมติดังกล่าว ที่ถอดถอนผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งอธิการบดี ชอบด้วยกฎหมาย ทั้งในแง่รูปแบบขั้นตอนการออกคำสั่ง และเนื้อหาตามที่กฎหมายกำหนดไว้แล้ว คำฟ้องของผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีมูลที่ศาลจะมีคำสั่งให้ทุเลาการบังคับตามมติในการประชุมครั้งที่ ๑๕/๒๕๖๔ และคำสั่งที่ ๑๒๘/๒๕๖๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งที่ ๑๓๑/๒๕๖๔ ได้

ประการที่สอง หลังจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติและคำสั่งที่พิพาท ถอดถอนผู้ฟ้องคดีให้พ้นจากตำแหน่งอธิการบดีแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองไม่ได้ดำเนินการสรรหาแต่งตั้งอธิการบดีคนใหม่เข้ามาแทนที่ผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการเพียงแต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนอธิการบดี และแต่งตั้งรองอธิการบดีฝ่ายต่าง ๆ ให้ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดีเท่านั้น หากต่อมาภายหลังศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้เพิกถอนมติและคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีก็สามารถกลับมาดำรงตำแหน่งอธิการบดีต่อไปได้ และนับระยะเวลาวาระการดำรงตำแหน่งต่อได้ โดยให้เริ่มนับจากวันที่กลับเข้ามาเริ่มดำรงตำแหน่งต่อภายหลังที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้ว เพราะผู้ฟ้องคดีมิได้มีลักษณะต้องห้าม และมีคุณสมบัติครบถ้วนสามารถกลับมาดำรงตำแหน่งอธิการบดีได้อีกครั้ง ทั้งนี้ ตามนัยมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. ๒๕๔๑ ประกอบข้อ ๗ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาอธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งกำหนดคุณสมบัติของผู้เข้ารับการสรรหาเป็นอธิการบดีไว้เพียงแต่คุณสมบัติด้านการศึกษา อาทิ ต้องได้รับปริญญาในชั้นใดชั้นหนึ่งหรือเทียบเท่าและได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี หรือคุณสมบัติด้านความประพฤติ เช่น ต้องไม่เคยถูกลงโทษทางวินัยหรือทำผิดทางอาญาจนได้รับโทษโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือคุณสมบัติอื่น ๆ เช่น ต้องไม่เป็นกรรมการ

/ในกลุ่ม...

ในกลุ่มการเมืองใด ๆ ต้องมีสุขภาพพลานามัยที่ดี ไม่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ นอกจากนี้ หากทนายที่สุดแล้วศาลพิพากษาว่ามติและคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่พิพาทไม่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย ผู้ฟ้องคดีก็สามารถฟ้องเรียกค่าเสียหายจากผู้ที่เกี่ยวข้องได้ ดังนั้น ความเสียหายของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นความเสียหายที่สามารถเยียวยาแก้ไขในภายหลังได้ ทั้งนี้ ตามแนวคำวินิจฉัยศาลปกครองสูงสุด คำสั่งที่ คบ. ๑๔/๒๕๕๙ กรณีจึงไม่เข้าองค์ประกอบที่ศาล จะมีคำสั่งให้ทุเลาการบังคับตามมติและคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่พิพาทได้ ที่ศาลปกครองชั้นต้น วินิจฉัยว่า หากไม่ทุเลาการบังคับตามมติในการประชุมครั้งที่ ๑๕/๒๕๖๔ และคำสั่งทางปกครอง ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทั้งสองฉบับ ผู้ฟ้องคดีอาจไม่สามารถดำรงตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัย รามคำแหงได้อีก เป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรงยากแก่การเยียวยาแก่ ผู้ฟ้องคดีในภายหลัง จึงเป็นคำวินิจฉัยที่คลาดเคลื่อนไปจากข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย

ประการที่สาม ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองเห็นว่าการที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งทุเลา การบังคับตามมติและคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยวินิจฉัยว่าการทุเลาการบังคับตามมติและคำสั่ง ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่เป็นอุปสรรคแก่การบริหารงานของมหาวิทยาลัยรามคำแหง เนื่องจาก ผู้ฟ้องคดีสามารถดำเนินการบริหารงานของมหาวิทยาลัยรามคำแหงตามอำนาจหน้าที่ต่อไปได้ นั้น มีผลให้ผู้ฟ้องคดีกลับมาดำรงตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหงอีกครั้ง ซึ่งตำแหน่ง ดังกล่าวเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดของมหาวิทยาลัย ย่อมก่อให้เกิดอุปสรรคและความยากลำบาก ในการบริหารงาน รวมทั้งการดำเนินงานภายในของมหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นอย่างมาก เพราะขณะนี้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๖๕ ให้ดำเนินการรวบรวมข้อเท็จจริงและแสวงหาพยานหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่ถูกฟ้องคดีปกปิด ข้อเท็จจริงหรือไม่แจ้งข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกรณีที่ศาลฎีกามีคำพิพากษาให้ที่ดินที่มีชื่อของผู้ฟ้องคดี เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ตกเป็นของแผ่นดินในขณะที่ผู้ฟ้องคดีสมัครเข้ารับการสรรหาตำแหน่ง อธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยที่ดินแปลงดังกล่าวผู้ฟ้องคดีรับโอนมาจากนายสุพจน์ ทรัพย์ล้อม อดีตปลัดกระทรวงคมนาคม ซึ่งนายสุพจน์ได้ถูกคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติตั้งข้อกล่าวหาว่ามีความร้ายวญผิดปกติ และศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรง ตำแหน่งทางการเมืองได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดในคดีหมายเลขแดงที่ อม. ๒๑๐/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๐ ว่านายสุพจน์จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความ อันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ เป็นการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๑๙ จึงพิพากษาจำคุกนายสุพจน์ เมื่อผู้ฟ้องคดีเคยรับโอนที่ดินจากนายสุพจน์ จึงทำให้เครือข่าย พิทักษ์คุณธรรมมหาวิทยาลัยรามคำแหงยื่นเรื่องต่อประธานกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติ ให้ตรวจสอบว่าผู้ฟ้องคดีเข้าข่ายเป็นผู้สนับสนุนผู้กระทำความผิดฐานร้ายวญ

/ผิดปกติหรือไม่...

ผิดปกติหรือไม่ ตามที่ศาลฎีกามีคำพิพากษาที่ ๔๖๙/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ โดยวินิจฉัยว่านายสุพจน์ร่ำรวยผิดปกติ จึงพิพากษาให้ตามศาลอุทธรณ์ให้ทรัพย์สินจำนวน ๖๔,๙๙๘,๕๘๗.๕๒ บาท ตกเป็นของแผ่นดิน ซึ่งมีที่ดินแปลงที่ผู้ฟ้องคดีรับโอนจากนายสุพจน์ รวมอยู่ด้วย โดยที่ผู้ฟ้องคดีน่าจะจะได้ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการสอบสวนมูลความผิดของ นายสุพจน์ รวมถึงผลของคดีในศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตาม คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๒๑๐/๒๕๖๐ และคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๖๙/๒๕๖๑ ซึ่งถือเป็น ข้อเท็จจริงสำคัญที่ผู้ฟ้องคดีต้องแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบ ในระหว่างที่สมัครเข้ารับการศึกษา ตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง แต่ผู้ฟ้องคดีกลับเพิกเฉย ปกปิด ไม่แจ้งข้อเท็จจริง ดังกล่าวให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงต้องดำเนินการรวบรวมข้อเท็จจริงและ แสวงหาพยานหลักฐานเกี่ยวกับการกระทำดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีว่าเข้าข่ายการกระทำความผิดใด หรือไม่ เช่น ความผิดฐานรายงานเท็จอันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๔๐ แห่ง พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ หรือเข้าข่ายเป็น ผู้มีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๗ (๔) แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยคุณสมบัติและ ลักษณะต้องห้ามของผู้บริหาร พ.ศ. ๒๕๖๒ หรือไม่ หากผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งอธิการบดี มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีอำนาจปกครองบังคับบัญชาบุคลากรของมหาวิทยาลัยรามคำแหง และ มีอำนาจในการบริหารงานภายในของมหาวิทยาลัยอยู่ต่อไปในระหว่างที่มีการรวบรวมข้อเท็จจริง และแสวงหาพยานหลักฐานดังกล่าว ย่อมทำให้เกิดอุปสรรคในการรวบรวมข้อเท็จจริงและ แสวงหาพยานหลักฐานเป็นอย่างมาก อีกทั้งจะส่งผลกระทบต่อกระบวนการทำงาน ตลอดจน พยานหลักฐานและบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการตรวจสอบเรื่องดังกล่าว การทุเลาการบังคับตาม คำสั่งพิพากษาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงทำให้เกิดความยากลำบากและเป็นอุปสรรคในการบริหารงาน และดำเนินงานภายในมหาวิทยาลัยเป็นอย่างมาก ทั้งนี้ ตามแนวคำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุด คำสั่งที่ คบ. ๑๔/๒๕๕๙ นอกจากนี้ กระบวนการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัย ซึ่งปัจจุบันยังไม่แล้วเสร็จ ทำให้ยังไม่มีกรรมการแต่งตั้งบุคคลใดเป็นนายกสภามหาวิทยาลัย และผู้ฟ้องคดีได้เคยกระทำการโดย ไม่สุจริต เพื่อขัดขวางการดำเนินการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัยคนใหม่ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัย รามคำแหง ว่าด้วยการสรรหานายกสภา พ.ศ. ๒๕๖๔ การทุเลาการบังคับตามมติและคำสั่งของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งมีผลให้ผู้ฟ้องคดีได้กลับไปดำรงตำแหน่งอธิการบดีต่อไป ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้มี โอกาสขัดขวางกระบวนการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัยอีกครั้งหนึ่ง ดังเช่นที่ผู้ฟ้องคดี ดำเนินการโดยไม่สุจริตในการไม่เรียกประชุมตามที่กรรมการสภามหาวิทยาลัยร้องขอ และต่อมา ยังได้สั่งการให้เลื่อนการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ได้มีการนัดหมายไว้โดยชอบด้วยกฎหมาย ออกไปอย่างไม่มีกำหนด โดยไม่ใยดีต่อความเสียหายของบุคคลที่เกี่ยวข้องตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง ได้กล่าวแล้วในข้างต้น การให้ผู้ฟ้องคดีได้กลับมาทำหน้าที่อธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง

/ต่อไป...

ต่อไปในสถานการณ์ที่ขาดความไว้วางใจจากกรรมการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นองค์กรสูงสุดของมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีอำนาจและหน้าที่ในการควบคุมดูแลการบริหารงานของผู้ฟ้องคดีโดยตรง ย่อมก่อให้เกิดอุปสรรคแก่การบริหารงานของมหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นอย่างมาก และไม่มีหลักประกันใดทำให้มั่นใจได้ว่าผู้ฟ้องคดีจะปฏิบัติหน้าที่โดยคำนึงถึงประโยชน์ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง คณาจารย์ นักศึกษา และบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่าการทะเลาะการบังคับตามมติและคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่เป็นอุปสรรคต่อการบริหารงานของมหาวิทยาลัยรามคำแหง จึงไม่ถูกต้องและคลาดเคลื่อนไปจากข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย การให้ผู้ฟ้องคดีกลับมาดำรงตำแหน่งอธิการบดีในระหว่างที่มีการรวบรวมข้อเท็จจริงและแสวงหาพยานหลักฐานเกี่ยวกับการกระทำที่ถูกร้องว่าเป็นความผิดของผู้ฟ้องคดีอยู่ จะทำให้เกิดอุปสรรคความยากลำบาก และส่งผลกระทบต่อการบริหารงานภายในของมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรณีจึงไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์ที่ศาลปกครองจะมีคำสั่งทะเลาะการบังคับคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๗๒ วรรคหนึ่ง และวรรคสาม แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งกลับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่ให้ทะเลาะการบังคับตามมติในการประชุมครั้งที่ ๑๕/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ รวมทั้งคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๑๒๘/๒๕๖๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งที่ ๑๓๑/๒๕๖๔ ไว้เป็นการชั่วคราว จนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเป็นอย่างอื่น เป็น ยกคำร้องขอทะเลาะการบังคับตามคำสั่งทางปกครองของผู้ฟ้องคดีเสีย

พร้อมกันนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งระงับคำสั่งทะเลาะการบังคับตามมติและคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่พิพาท ของศาลปกครองชั้นต้น ไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าศาลปกครองสูงสุดจะมีคำสั่งในอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วมีคำสั่งยกคำขอดังกล่าว

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งคำแถลงการณ์เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดีประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองว่า การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งทะเลาะการบังคับคำสั่งทางปกครอง ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑๕/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ ที่ให้ถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง รวมทั้งคำสั่งสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ ๑๒๘/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ เรื่อง ถอดถอนอธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง และที่แก้ไข

/เพิ่มเติม...

เพิ่มเติมโดยคำสั่งสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ ๑๓๑/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๔ เรื่อง เพิ่มเติมคำสั่งสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ได้ถอดถอนผู้ฟ้องคดีพ้นจากอำนาจและหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๔ เป็นต้นไป ซึ่งออกตามมติดังกล่าว ไว้ชั่วคราวจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเป็นอย่างอื่น ตามคำขอของผู้ฟ้องคดีชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๖๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีที่ศาลปกครองเห็นสมควรกำหนดมาตรการหรือวิธีการใด ๆ เพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่คู่กรณีที่เกี่ยวข้องเป็นการชั่วคราวก่อนการพิพากษาคดี ไม่ว่าจะมีการร้องขอจากบุคคลดังกล่าวหรือไม่ ให้ศาลปกครองมีอำนาจกำหนดมาตรการหรือวิธีการชั่วคราวและออกคำสั่งไปยังหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องให้ปฏิบัติได้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดโดยระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด และวรรคสอง บัญญัติว่า การกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงความรับผิดชอบของหน่วยงานปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐและปัญหาอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นแก่การบริหารงานของรัฐประกอบด้วย และระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ตามข้อ ๗๒ วรรคสาม กำหนดว่า ในกรณีที่ศาลเห็นว่าฎหรือคำสั่งทางปกครองที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีนั้นน่าจะ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการให้ฎหรือคำสั่งทางปกครองดังกล่าวมีผลใช้บังคับต่อไปจะทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงที่ยากแก่การเยียวยาแก้ไขในภายหลัง ทั้งการทุเลาการบังคับตามฎหรือคำสั่งทางปกครองนั้นไม่เป็นอุปสรรคแก่การบริหารงานของรัฐหรือแก่บริการสาธารณะ ศาลมีอำนาจสั่งทุเลาการบังคับตามฎหรือคำสั่งทางปกครองได้ตามที่เห็นสมควร คดีนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองอุทธรณ์ว่า คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่สั่งทุเลาการบังคับตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑๕/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ และคำสั่งสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ ๑๒๘/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ รวมทั้งที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยคำสั่งสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ ๑๓๑/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๔ ที่ได้ถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง ยังคงคลาดเคลื่อนต่อข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย ไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์ที่ศาลปกครองจะมีคำสั่งทุเลาการบังคับคำสั่งทางปกครอง ตามมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๗๒ วรรคหนึ่ง และวรรคสาม แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ โดยอ้างว่าคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีไม่มีมูลให้รับฟังได้ ความเสียหายที่ผู้ฟ้องคดีได้รับจากมติและคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ได้ถอดถอนผู้ฟ้องคดีให้พ้นจากตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหงไม่เป็นการยากแก่การเยียวยาแก้ไข

/ในภายหลัง...

ในภายหลัง หากทำยี่ที่สุดแล้วศาลพิพากษาว่ามติและคำสั่งดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นในคดีนี้ เป็นปัญหาอุปสรรคแก่การบริหารราชการของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ตลอดจนการดำเนินงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กรณีจึงมีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่า มีเหตุอันสมควรที่ศาลปกครองจะมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองในคดีนี้หรือไม่ อย่างไร เห็นว่า ตามรายงานการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๕/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ กรรมการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เข้าร่วมการประชุมทั้งสิ้นจำนวน ๒๒ คน รวมทั้งผู้ฟ้องคดี โดยไม่มีกรรมการขาดประชุม จึงเป็นการจัดประชุมโดยชอบตามข้อ ๕ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยการประชุมสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๑ ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองกล่าวอ้างในอุทธรณ์ ตามวาระการประชุมที่ ๓ เรื่องสืบเนื่อง วาระการประชุมที่ ๓.๓ เรื่อง อธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหงชี้แจงต่อที่ประชุมจากการประชุมสภามหาวิทยาลัย ครั้งที่ ๑๔/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๔ ผู้ฟ้องคดี ยืนยันการชี้แจงข้อเท็จจริงตามหนังสือ ที่ อว ๐๒๐๑/๐๑/๖๑๓ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๖๔ ที่ได้ยื่นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไว้แล้ว กรรมการจำนวน ๑๖ คน ลงมติเห็นชอบให้ถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดี กรรมการงดออกเสียงจำนวน ๕ คน และไม่มีกรรมการลงมติไม่เห็นชอบให้ถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดี ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองอ้างว่าเป็นกรณีที่กรรมการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติเป็นเอกฉันท์ให้ถอดถอนผู้ฟ้องคดี เป็นไปตามมาตรา ๑๘ (๗) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. ๒๕๔๑ และข้อ ๗ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยการประชุมสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๑ โดยที่ปรากฏว่ากรรมการที่งดออกเสียง นายอภิวิทย์ อันตรเสน ได้แสดงความเห็นต่อที่ประชุมโดยมีสาระสำคัญสรุปได้ว่า การพิจารณาเรื่องนี้ควรต้องตั้งกรรมการตรวจสอบให้ได้ข้อสรุปเสียก่อน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แจ้งต่อที่ประชุมมี ๒ ทางเลือก คือ เห็นควรถอดถอนหรือไม่ถอดถอน ซึ่งไม่มีทางเลือกที่ต้องการตามความเห็นของตนเอง จึงงดออกเสียง รองศาสตราจารย์ พันตำรวจโท ศิริพงษ์ เศรษฐายน มีความเห็นว่า เป็นเรื่องที่ต้องมีกระบวนการต่าง ๆ จึงงดออกเสียง ผู้ช่วยศาสตราจารย์อาจรณ เศรษฐสุมน งดออกเสียง เพราะมีส่วนในการที่ทำให้เกิดเรื่องนี้ขึ้น ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิทยา สีสด งดออกเสียง โดยมีได้ให้ความเห็นใด และรองศาสตราจารย์เรีงรณ ล้อมลาย ได้แสดงความประสงค์งดออกเสียงตั้งแต่แรก เนื่องจากเพิ่งเข้ามาเป็นกรรมการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และเข้าร่วมประชุมในครั้งนี้เป็นครั้งที่ ๓ จึงขอสงวนสิทธิในการลงความเห็นไว้ก่อน การลงมติในครั้งนี้อย่างไรก็ตาม กรรมการคนใดลงมติไม่เห็นชอบให้ถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดี แต่การที่มีกรรมการงดออกเสียง ๕ คน มติของกรรมการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดี จึงไม่ใช่มติโดยเอกฉันท์ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองกล่าวอ้าง อย่างไรก็ตาม มติดังกล่าวเป็นการลงมติโดยคะแนนเสียงข้างมากของกรรมการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่มีผลเป็นการถอดถอนผู้ฟ้องคดี

/ออกจากตำแหน่ง...

ออกจากตำแหน่งอธิการบดี ตามนัยมาตรา ๑๘ (๗) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. ๒๕๔๑ และข้อ ๗ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยการประชุมสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๑ นอกจากนี้ ยังปรากฏว่ากรรมการรายนายสุทธิเกียรติ จิราธิวัฒน์ ได้แจ้งต่อที่ประชุมว่ามีเหตุจำเป็นต้องไปเข้าร่วมประชุมที่อื่น จึงขอให้ที่ประชุมพิจารณาลงมติเรื่องดังกล่าว และภายหลังจากลงคะแนนเสียงเห็นชอบให้ถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดีแล้ว ก็ได้ขออนุญาตออกจากที่ประชุมไป เมื่อพิจารณาประกอบกับข้ออ้างของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองที่ว่า มติและคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่พิพาทมีผลให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นไปตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง (๖) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ประกอบข้อ ๑ ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งกำหนดให้การบรรจุการแต่งตั้ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน การสั่งพักงาน หรือสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อน หรือการให้พ้นจากตำแหน่ง เป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่จำเป็นต้องให้โอกาสแก่ผู้ฟ้องคดีในการรับทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนก่อน ทั้งนี้ ตามแนวคำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๔๔๓/๒๕๕๙ คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๕๒/๒๕๖๓ และคำสั่งที่ ๘๑/๒๕๕๘ ซึ่งมติและคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่พิพาทจะเป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่จำเป็นต้องให้โอกาสแก่ผู้ฟ้องคดีในการรับทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนก่อน ตามบทกฎหมายและแนวคำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุดดังกล่าวหรือไม่ นั้น ศาลจะได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและวินิจฉัยชี้ขาดในเนื้อหาคดีต่อไป ในชั้นนี้ตามความคิดเห็นของกรรมการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งนี้ ไม่ปรากฏว่าได้มีการพิจารณาถึงบทกฎหมายดังกล่าวแต่อย่างใด รวมถึงกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองอ้างในอุทธรณ์ว่า การที่ผู้ฟ้องคดีไม่เสนอเรื่องเกี่ยวกับองค์ประกอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และการจัดการประชุมตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยการประชุมสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๑ ให้ ก.บ.ม.ร. เพื่อวินิจฉัยตามข้อ ๗ (๗) ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยการบริหารงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งกำหนดให้ ก.บ.ม.ร. เป็นผู้ที่มีอำนาจวินิจฉัยปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้ระเบียบหรือข้อบังคับของมหาวิทยาลัย และในกรณีที่เป็นเรื่องสำคัญที่สภามหาวิทยาลัยควรทราบ ต้องมีการเสนอเรื่องดังกล่าวแก่สภามหาวิทยาลัยด้วย การที่ผู้ฟ้องคดีส่งเรื่องดังกล่าวไปหารือกับหน่วยงานภายนอก เป็นการจงใจปฏิบัติฝ่าฝืนข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหงดังกล่าว นั้น ก็ได้มีการหยิบยกขึ้นพิจารณาในการประชุมครั้งนี้ อีกทั้ง ภายหลังจากมีมติถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดีแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งที่ ๑๒๘/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ เรื่อง ถอดถอนอธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ลงมติให้ถอดถอนผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งและหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง

/ทั้งนี้...

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๔ เป็นต้นไป โดยไม่ได้ระบุเหตุผลในการถอดถอนผู้ฟ้องคดีไว้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้แก้ไขคำสั่งดังกล่าวในเวลาต่อมา ตามคำสั่งที่ ๑๓๑/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๔ เรื่อง เพิ่มเติมคำสั่งมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยเพิ่มเติมสาเหตุแห่งการถอดถอน เนื่องจากผู้ฟ้องคดีตั้งใจไม่ปฏิบัติตามข้อ ๔ ประกอบกับข้อ ๓ วรรคสอง ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยการประชุมสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๑ จงใจปฏิบัติหน้าที่และละเว้น การปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ทำให้มหาวิทยาลัยได้รับความเสียหาย ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ทราบ รายละเอียดแห่งข้อหาขณะที่ได้ชี้แจงในการประชุมผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อยู่แล้ว ส่วนรายละเอียดของ การถอดถอนปรากฏตามรายงานการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะมอบให้เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีได้ รับรองแล้ว พร้อมแจ้งสิทธิการฟ้องคดีต่อศาลปกครอง แม้การให้เหตุผลในการถอดถอนผู้ฟ้องคดี ในภายหลังมีผลให้คำสั่งดังกล่าวเป็นคำสั่งทางปกครองที่สมบูรณ์ตามนัยมาตรา ๓๗ ประกอบ มาตรา ๔๑ (๒) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ก็ตาม จากพฤติการณ์ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รีบเร่งในการพิจารณาและลงมติที่พิพาท รวมทั้งออกคำสั่งตามมติดังกล่าว ถอดถอนผู้ฟ้องคดีซึ่งได้ผ่านกระบวนการสรรหาเพื่อดำรงตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัย รามคำแหงมาโดยชอบตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการ สรรหาอธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. ๒๕๔๑ โดยมีได้มีการพิจารณาข้อเท็จจริงและ ข้อกฎหมายอย่างครบถ้วน นั้น ในเบื้องต้นเห็นได้ว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑๕/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ ที่ให้ถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดี มหาวิทยาลัยรามคำแหง รวมทั้งคำสั่งที่ ๑๒๘/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ และที่แก้ไข เพิ่มเติมโดยคำสั่งที่ ๑๓๑/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๔ น่าจะมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบ ด้วยกฎหมาย แม้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจะอ้างว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจและหน้าที่โดยตรง ในการควบคุมดูแลการบริหารงานของผู้ฟ้องคดี การมีมติดังกล่าวเป็นไปตามอำนาจหน้าที่ตาม มาตรา ๑๘ (๗) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งเป็นดุลพินิจโดยแท้ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่จะถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดีหรือไม่ ไม่ใช่เรื่อง การลงโทษทางวินัย ทั้งนี้ ตามแนวคำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๕๒/๒๕๖๓ รวมทั้งกรณีที่อ้างว่า ผู้ฟ้องคดีใช้สิทธิโดยไม่สุจริตและฝ่าฝืนข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัยในการขัดขวาง พยายามครอบงำและควบคุม กระบวนการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัยคนใหม่ เพื่อควบคุมกระบวนการตรวจสอบการทำงาน ของตนเอง เพราะข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๔ ฉบับใหม่ มีหลักเกณฑ์ที่โปร่งใสและมีธรรมาภิบาลมากกว่าฉบับเดิมที่กำหนดให้ เป็นอำนาจของผู้ฟ้องคดีเพียงผู้เดียว ผู้ฟ้องคดีจึงไม่เรียกประชุมสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง ตามที่กรรมการสภามหาวิทยาลัยรามคำแหงแปดคนมีหนังสือ ที่ อว ๐๖๐๑/๒๕๐๗ ลงวันที่ ๑๑

/พฤศจิกายน...

พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ร้องขอให้เรียกประชุมสภามหาวิทยาลัย และมอบหมายให้เลขาธิการสภามหาวิทยาลัยรามคำแหงแจ้งเลื่อนประชุมครั้งที่ ๑๔/๒๕๖๔ ซึ่งมีกำหนดจัดขึ้นในวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๔ ออกไปจนกว่าจะได้รับทราบผลข้อหารือจากกระทรวงการอุดมศึกษาฯ โดยไม่มีอำนาจในการสั่งเลื่อนการประชุมแต่อย่างใด การกระทำความคิดของผู้ฟ้องคดีขัดแย้งและไม่จำเป็นต้องดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ สามารถลงมติและออกคำสั่งถอดถอนผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งอธิการบดีได้ทันที ซึ่งการใช้ดุลพินิจดังกล่าวย่อมอยู่ในอำนาจการพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองว่าชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ซึ่งศาลจะได้วินิจฉัยในเนื้อหาคดีต่อไป

ในชั้นนี้เมื่อพิจารณาอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของคู่กรณีทั้งสองฝ่าย ตลอดจนกระบวนการพิจารณาทางปกครองที่เป็นสาระสำคัญในการมีมติและคำสั่งที่พิพาทแล้ว เห็นได้ว่า ข้อกล่าวอ้างของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองที่ว่าคำฟ้องไม่มีมูลให้รับฟังได้ รวมทั้งการออกคำสั่งทางปกครองเป็นไปตามรูปแบบและขั้นตอนที่กฎหมายกำหนดแล้ว นั้น ยังไม่มีน้ำหนักหักล้างคำวินิจฉัยของศาลปกครองชั้นต้นที่รับฟังว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มิได้เปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอเพื่อโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนเพื่อหักล้างข้อกล่าวหา ทั้งยังไม่ปรากฏข้อเท็จจริงที่ขัดแย้งว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นการกระทำความคิดอันเป็นเหตุแห่งการถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดี ซึ่งอาจจะเป็นการไม่ถูกต้องตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด มติและคำสั่งที่พิพาทน่าจะมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยกฎหมาย

กรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองอุทธรณ์ว่า ความเสียหายของผู้ฟ้องคดีสามารถเยียวยาแก้ไขในภายหลังได้ เนื่องจากยังไม่มีกรรณการแต่งตั้งอธิการบดีคนใหม่แทนที่ผู้ฟ้องคดี หากศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้เพิกถอนมติและคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีก็สามารถกลับมาดำรงตำแหน่งอธิการบดีโดยนัยระยะเวลาการดำรงตำแหน่งต่อไปได้ รวมทั้งสามารถฟ้องเรียกค่าเสียหายจากผู้ที่เกี่ยวข้องได้ ทั้งนี้ ตามแนวคำวินิจฉัยศาลปกครองสูงสุด คำสั่งที่ คบ.๑๔/๒๕๕๙ แต่โดยที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองกล่าวรับว่าผู้ฟ้องคดีมิได้มีลักษณะต้องห้าม และมีคุณสมบัติครบถ้วนตามนัยมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. ๒๕๔๑ ประกอบข้อ ๗ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาอธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. ๒๕๔๑ ผู้ฟ้องคดีสามารถกลับมาดำรงตำแหน่งอธิการบดีได้อีกครั้ง นั้น เห็นได้ว่าตามวาระการดำรงตำแหน่งอธิการบดีซึ่งมีกำหนด ๔ ปี และผู้ฟ้องคดีเพิ่งดำรงตำแหน่งได้เพียง ๓ เดือน การให้มติและคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่พิพาทมีผลต่อไป ซึ่งเป็นผลโดยตรงให้ผู้ฟ้องคดีไม่อาจปฏิบัติหน้าที่อธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหงได้จนกว่าคดีจะถึงที่สุด ย่อมเป็นการยากที่จะเยียวยาแก้ไขกลับคืนสู่ฐานะดังที่เป็นอยู่เดิมได้

สำหรับการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๖๕ ให้ดำเนินการรวบรวมข้อเท็จจริงและแสวงหาพยานหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีปกปิดข้อเท็จจริงหรือไม่แจ้งข้อเท็จจริงในเรื่องที่ศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาให้ที่ดินที่มีชื่อของผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ตกเป็นของแผ่นดินในขณะที่สมัครเข้ารับการสรรหาตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยที่ดินแปลงดังกล่าวผู้ฟ้องคดีรับโอนมาจากนายสุพจน์ ทรัพย์ล้อม อดีตปลัดกระทรวงคมนาคม ซึ่งนายสุพจน์ได้ถูกคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตั้งข้อกล่าวหาว่ามีความร้ายแรงผิดปกติ และศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดในคดีหมายเลขแดงที่ อม.๒๑๐/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๐ แล้วว่านายสุพจน์จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ เป็นการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๑๙ จึงพิพากษาจำคุกนายสุพจน์ และศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาที่ ๔๖๙/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ วินิจฉัยว่านายสุพจน์ร้ายแรงผิดปกติ จึงพิพากษายืนตามศาลอุทธรณ์ให้ทรัพย์สินจำนวน ๖๔,๙๙๘,๕๘๗.๕๒ บาท ตกเป็นของแผ่นดิน ซึ่งมีที่ดินแปลงที่ผู้ฟ้องคดีรับโอนจากนายสุพจน์รวมอยู่ด้วย ผู้ฟ้องคดีน่าจะได้ทราบข้อเท็จจริงดังกล่าวแล้ว ควรต้องแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบ ในระหว่างที่สมัครเข้ารับการสรรหาตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง แต่ผู้ฟ้องคดีกลับเพิกเฉย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงต้องดำเนินการรวบรวมข้อเท็จจริงและแสวงหาพยานหลักฐานเกี่ยวกับการกระทำดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีว่าเข้าข่ายการกระทำความผิดใดหรือไม่ หากผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง มีอำนาจปกครองบังคับบัญชาบุคลากรของมหาวิทยาลัยรามคำแหง และมีอำนาจในการบริหารงานภายในของมหาวิทยาลัยอยู่ต่อไปในระหว่างที่มีการรวบรวมข้อเท็จจริงและแสวงหาพยานหลักฐานดังกล่าว ย่อมทำให้เกิดอุปสรรคในการรวบรวมข้อเท็จจริงและแสวงหาพยานหลักฐานเป็นอย่างมาก ทั้งนี้ ตามแนวคำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุด คำสั่งที่ คป. ๑๔/๒๕๕๙ เห็นว่า มูลพิพาทในคดีนี้สืบเนื่องจากมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑๕/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ ที่ถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง รวมทั้งคำสั่งที่ ๑๒๘/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งที่ ๑๓๑/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๔ ซึ่งออกตามมติดังกล่าว โดยอ้างเหตุแห่งการถอดถอนว่าผู้ฟ้องคดีจงใจไม่ปฏิบัติตามข้อ ๔ ประกอบกับข้อ ๓ วรรคสอง ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยการประชุมสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๑ จงใจปฏิบัติหน้าที่และละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ทำให้มหาวิทยาลัยได้รับความเสียหาย ส่วนการดำเนินการรวบรวมข้อเท็จจริงและแสวงหาพยานหลักฐานตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๖๕ ดังกล่าวนั้น เป็นการพิจารณาทางปกครองอีกเรื่องหนึ่ง ประกอบกับอธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีอำนาจปกครองบังคับบัญชาบุคลากรของมหาวิทยาลัยรามคำแหง และ

/บริหารงาน...

บริหารงานภายในของมหาวิทยาลัยซึ่งต้องดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการและของมหาวิทยาลัย ตามนัยมาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. ๒๕๔๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจควบคุมกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย รวมทั้งการกำกับดูแลการบริหารงานของผู้ฟ้องคดี ตามนัยมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองเกรงว่าการให้ผู้ฟ้องคดีกลับมาดำรงตำแหน่ง อธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหงตามผลคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองของ ศาลปกครองชั้นต้น จะทำให้เกิดอุปสรรค ความยากลำบาก และส่งผลกระทบต่อการบริหารงาน ภายในของมหาวิทยาลัยรามคำแหง จึงไม่อาจรับฟังได้ รวมทั้งกรณีที่ถูกฟ้องคดีทั้งสองอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีจะมีโอกาสขัดขวางกระบวนการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัยคนใหม่ ตามข้อบังคับ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๔ นั้น เมื่อ ศาลปกครองชั้นต้นมิได้มีคำสั่งให้ทุเลาการบังคับตามข้อบังคับดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ย่อม สามารถดำเนินการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัยได้ตามอำนาจหน้าที่ ซึ่งผู้ฟ้องคดีในฐานะ อธิการบดีย่อมต้องปฏิบัติตามข้อบังคับดังกล่าวในส่วนที่เกี่ยวข้องเช่นเดียวกัน ในส่วนที่อ้างว่า ผู้ฟ้องคดีได้เคยดำเนินการโดยไม่สุจริตในการไม่เรียกประชุมตามที่กรรมการสภามหาวิทยาลัยร้องขอ และต่อมา ยังได้สั่งการให้เลื่อนการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ได้มีการนัดหมายไว้โดยชอบด้วย กฎหมายออกไปอย่างไม่มีกำหนด โดยไม่ใยดีต่อความเสียหายของบุคคลที่เกี่ยวข้องตามที่ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองได้กล่าวอ้างเป็นมูลเหตุในการมีมติและคำสั่งที่พิพาท ก็เป็นเนื้อหาในคดีที่ศาล จะได้ดำเนินกระบวนการพิจารณาแสวงหาข้อเท็จจริงและวินิจฉัยชี้ขาดต่อไป ที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง เห็นว่า การให้ผู้ฟ้องคดีได้กลับมาทำหน้าที่อธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหงต่อไปในสถานการณ์ ที่ขาดความไว้วางใจจากกรรมการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะก่อให้เกิดอุปสรรคแก่การบริหารงาน ของมหาวิทยาลัยรามคำแหงไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์ที่ศาลปกครองจะมีคำสั่งทุเลาการบังคับคำสั่ง ทางปกครอง ตามมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๗๒ วรรคหนึ่ง และวรรคสาม แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการใน ศาลปกครองสูงสุดว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ จึงฟังไม่ขึ้น

การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งทุเลาการบังคับคำสั่งทางปกครอง ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑๕/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ ที่ให้ถอดถอน ผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง รวมทั้งคำสั่งสภามหาวิทยาลัย รามคำแหง ที่ ๑๒๘/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ เรื่อง ถอดถอนอธิการบดีมหาวิทยาลัย รามคำแหง แก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ ๑๓๑/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๔ เรื่อง เพิ่มเติมคำสั่งสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ได้ถอดถอนผู้ฟ้องคดีพ้นจากอำนาจ และหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๔

/เป็นต้นไป...

เป็นต้นไป ซึ่งออกตามมติดังกล่าว ไว้ชั่วคราวจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเป็นอย่างอื่น นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย

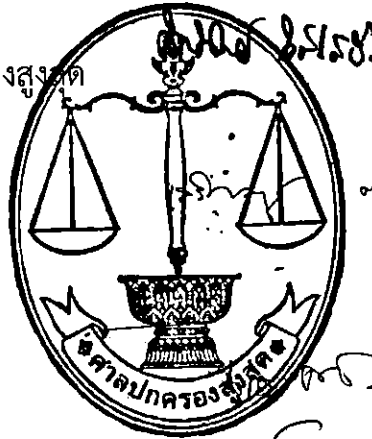
จึงมีคำสั่งยืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น

นายสุรเดช พหลภาคย์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

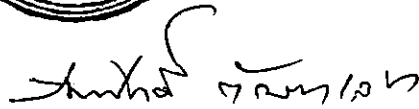
นายมานิตย์ วงศ์เสรี
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นางเสริมตรุณี ตันติเวสส
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสถาพร สถิตย์ปิยะรัตน์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมศักดิ์ ตัณฑุเลขา
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายศิริ มีแสงสกุล

